

VINTERTID

Av: Kenny ”Rille” Sörberg

Foto: egna

När trallpunkten genomlevde sin ditintills svåraste tid under första halvan av seklets första decennium dök det upp det ett band från de allra nordligaste delarna av vårt avlånga land. Vintertid från Kiruna var onekligen en frisk fläkt där och då, och även om vi aldrig kan veta hur de hade mottagits ifall de dykt upp under genrens storhetstid på 90-talet så går det heller aldrig att avfärda en så fulländad låt som ”Splitter”. Kort efter att debutskivan landat var det dock märkligt tyst från bandet. Även om de aldrig officiellt lade av så förflöt femton år av total radioskugga. Men tack vare en gammal Johnny Mögel-medlems peppande energi är bandet numera aktivt igen och härmed utfärdas en uppmaning till landets alla skivbolag att inte låta deras fem – potentiellt sju! – nya låtar förbli ännu ett ’digitalt släpp’ i vårt ack så fysiskt formatfientliga tidevarv. Sångaren och gitarristen Daniel intervjuades via Messenger:

Tänkte börja med en läpparnas bekännelse: När ni släppte er CD-R-demo 2004 tyckte jag att ni lät väldigt Varnagel-influerade. Men när jag idag lyssnar på demon så förstår jag inte riktigt mitt eget utlåtande. Antar att det säger en del om bristen på aktiva trall-band under den tiden, även om det såklart aldrig är någon ursäkt för slarviga bandjämförelser. Men hur var det? Vilka band bidrog med de största influenserna till Vintertids sound?

Vi gillade visserligen en del trallpunk, men ville att det skulle låta lite kallare och råare när vi startade. Vi var faktiskt inte speciellt influerade av Varnagel, för vi (jag) hörde dem först efter vi hade släppt (och blev djupt imponerad av dem!). Men visst var det brist på band just under den tiden i trallvärlden. Skumdum och Varnagel var väl de som var mest aktiva om jag inte minns fel? När vi började spela hade jag personligen lyssnat på hårdare punk och grindcore, Skitsystem, Nasum, Gadget, Tragedy, To what end och lite sånt. Innan dess var jag främst inne på blackmetal under några år, som jag tror format mig mer än jag vill tro själv. Dock hade vi en ganska levande scen i Kiruna där ett specifikt band sken starkast - Olles Brorsa. Fantastiska låtar (kolla youtube), bra texter, snygga stämmor och folkmoll. Skulle nog tro att de var största influenserna för oss. Markus, som var med och startade Vintertid, spelade även med Olles Brorsa strax innan de lade ner. Olles Brorsas sannolikt största influens var Cosa Nostra, så jag måste nog säga att det också stämmer för oss, på något vis. Charta 77 också, de lyssnade jag otroligt mycket på innan vi startade bandet.

Att fråga varför ett Kiruna-band döper sig till Vintertid är kanske inte en amatörjournalists stoltaste ögonblick, men vad fan. Jag antar att det handlar om det vanliga gnället om att vintern varar halva året där uppe?

Haha, ja, jo, nä, det är nog lite öppet mål! Vi diskuterade inte så länge kring vad vi skulle heta, minns inte riktigt vad de andra förslagen var. Men Vintertid kom snabbt på fråga. Tyvärr så fick vi veta att det låter lite... ja vad ska man säga... nationellt (?), så vid vissa spelningar fick vi på heder och samvete bedyra vårt rena mjöl i påsen. Vi visste i alla fall att vi inte ville heta något trallpunkigt, om du missförstår mig rätt, vi ville ha ett bandnamn som förmedlade någon annan stämning.

Haha, ja, jag förstår vad du menar med att det kunde ge nationella

associationer. Inte för att jag själv tycker det för fem öre, men debatten har ju emellanåt hamnat där. Minns att Big Fish till och med skrev ett par extra (!) antirasistiska låtar på 90-talet för att folk inte skulle förknippa deras vikingaintresse med Ultima Thule och ännu värre band.

Haha, ja, det kan vara snårigt det där. Vi pratade inför en spelning i Örnköldsvik om att spela ”Fram för det storsvenska” med Ronny Eriksson, men valde att strunta i det just för att vi hette som vi gjorde, var okända där just då och publiken sannolikt skulle hinna välta scenen innan ironin blev tydlig.

Fantastisk låt! ”Bort med alfabete och sifferhelvete...”

Helt magiskt! Övik blev dock vårt andra hem konstigt nog, de bjöd in oss flera gånger att spela och spelningarna var alltid energiska och välbesökta.

Nå, efter ett tag var det så dags att spela in de första låtarna. Er demo spelades in i Kiruna, men mastrades av ingen mindre än Skumdum- och Lastkaj-Pierre. Hur kom det sig?

Ja, det där är nog nästan helt riktigt! Vi spelade in efter bästa förmåga, försökte mixa och mastra låtarna själva. Sen började vi skicka ut dem till folk vi gillade, som ofta svarade och hade bra saker att säga. Just Pierre och Mia från Mimikry engagerade sig extra, vilket blev en enorm boost för oss. Vår trummis var just då STORT fan av Skumdum och kunde inte tro sina öron när han fick veta. Pierre ville göra ett försök och mastra dem så det blev lite mer tryck. Tyvärr var grejerna inspelade så otroligt dåligt så Pierre, trots kompetens, kunde inte göra särskilt mycket åt hur dåligt det lät. Lyckligtvis är ju låtarna bra. Jag lyssnar fortfarande på demon ibland, och några av låtarna där är de mest omtyckta när jag snackar med folk som hört oss.

Både Pierre och Mia är ju fantastiska i sitt engagemang. Jag brukar ofta hävda att Mimikry är Sverige-bäst på att värda och uppmuntra sina fans, och Lastkaj 14 är inte långt efter.

Alltså, resan som Lastkaj gjort är ju fenomenal och utvecklingen i låtskriveriet är magisk. Jag själv är inbiten på dem och var med på varje stream-spelning de hade under pandemin. Det är nog ett av mina absoluta favoritband just nu. Eller utveckling och utveckling. ”På andra sidan horisonten” var ju klockren från vägg till vägg.

Mm, jag tycker att de har varit bra hela tiden. Tillbaka till demon. Jag har alltid tyckt och tycker fortfarande att demons inledande spår ”Splitter” är er allra bästa låt. Fantastiskt driv i musiken, snygga körer och en riktigt sing a long-vänlig brottarrefräng.

Oj, tack! Roligt att höra. Egentligen är den lite mörk, för den handlar om en av oss bandmedlemmars narkotikamissbruk vid den tidpunkten (i dagsläget löst). Det kändes lite sjukt att skriva och spela en låt som subjektet för låten är med och spelar. Går det att närma sig ett samtal på ett mer passiv-aggressivt sätt tro? Ganska dåligt, och jag skäms för det idag. Vi har sedan länge pratat igenom detta och allt är vatten under broarna gällande det, men min rekommendation är att välja en rakare approach om du står i liknande situation.

Försent, haha. Jag har faktiskt också skrivit en visa om en kompis dåvarande drogmissbruk. Skickade den till honom och han verkade